

મોક્ષાર્થિના પ્રત્યહં જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યો ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૮૨ મું
અંક ૧૦-૧૧
૨૫ જુલાઈ

શ્રાવણ-ભાદ્રપદ

વીર સં. ૨૪૯૧
વિ. સં. ૨૦૨૨
ક. સ. ૧૯૬૬

*

*

(૧૦૬) મુત્તેસુ યાત્રી પઢિવુદ્ધજીવી, ન વીસસે પંડિય આમુપન્ને ।

ધોરા મુદ્દુત્તા અવલે સરીરં, મારુંડપક્ષી વ ચરડપ્પમત્તે ॥ ૬ ॥

૧૦૬. જે મનુષ્ય આશુપ્રસ-પંડિત-વિવેકી છે તેને અપંડિત-અવિવેકી જોઈએ મોહ નિદ્રામાં સુતા રહેતા મનુષ્યો વચ્ચે પણ રહેવાનો પ્રસંગ આવે છે, તે વખતે પંડિત પુરુષે બરાબર સાવધાન રહેવું જોઈએ-તે અવિવેકીએનો જરા પણ વિશ્વાસ ન કરવો જોઈએ. 'કાળ ભય' કર છે અને શરીર દુર્બળ છે' એમ સમજીને તેવે પ્રસંગે પંડિત પુરુષે ભારુંડપક્ષીની જેઠે બરાબર સાવધાન રહીને વર્તવું જોઈએ.

—મહાવીર વાણી

: પ્રગટકર્તા :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : : ભાવનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ : : વર્ષ ૮૨ મુ : : વાર્ષિક લવાજમ ૫-૨૫
પૌરુષ સહિત

અનુક્રમણિકા

૧	શ્રી વર્ધમાન મહાવીર : મણુકો બીજો-લેખક : ૧૭	(૨૫. ગૌકિતક)	૮૫
૨	જપ માટેના મંત્રો	(દીપચંદ્ર લવણલાલ શાહ)	૮૮
૩	‘ક્ષમાશ્રમણ’ ધર્મદાસગણિ કૃત ઉવચ્ચેસમાલા (ઉપદેશમાલા) : રેખાદર્શન (પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)		૯૨
૪	શ્રી હરીભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજનું લખન અને સર્જન	(મુનિશ્રી ભદ્રશુભવિજયજી)	૯૩
૫	શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગરનો સંવત ૨૦૧૯ તથા ૨૦૨૦ની સાલનો રિપોર્ટ		૯૮

પંચાશીમી વર્ષગાંઠ

આપણી સભાની પંચાશીમી વર્ષગાંઠ શ્રાવણ શુદ્ધ ૩(૪) ને શુક્રવારના રોજ સભાના મકાનમાં ઉજવવામાં આવી હતી. સવારે ૯-૩૦ કલાકે ભારતની પૂજ્ય રાગરાગણી સહિત ભણાવવામાં આવી હતી. આ શુભ પ્રસંગે સભાસદ બંધુઓ સારી સંખ્યામાં પધાર્યા હતા.

જપ માટેના મંત્રો (અતુસંધાન પૈજ ૯૧ થી શરૂ)

૧૦૮ શુભનો ખ્યાલ રહે તે માટે નવકારવાળીના
૧૦૮ મણુકા છે.

પંચપરમેષ્ઠિના શુભો અનંતા છે, તે બાબત
નીચેના શ્લોકો પરથી સમજાશે.

(૧) વચ્ચું ગુણાન્ ગુણભમુદ્ર ! શશાન્કકાન્તાન્,
ક્ષતેક્ષ્મ : સુરગુરુ પ્રતિગોડપિ બુદ્ધયા ।
કલ્પાન્તકાલપવનોદ્વત નકચકે,
કો વા તરીતુમલમમ્બુનિધિ મુજામ્યામ્ ॥

(૨) મોહક્ષ્યાદનુમવન્નપિ નાથ ! મર્ત્યો,
નૂનં ગુણાન્ ગણયિતું ન તવ ક્ષમેત ।

કલ્પાન્તવાન્ત પયસઃ પ્રકટોડપિયસ્માન્,
મૌવતકેન જલધેર્નનુ રત્નરાશિઃ ? ॥

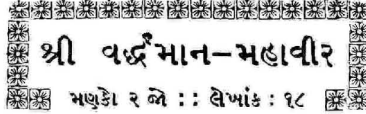
રોજ એકાદ કલાક નવકાર મંત્રનો જાપ
અર્થ સહિત કરવામાં આવે તો અધ્યાત્મિક
પ્રગતિમાં આગળ વધી શકાય છે. કારણ કે
પંચપરમેષ્ઠિના જાપથી પાંચ પરમેષ્ઠિની સાચી
ઓળખાણ થાય છે અને તેમના વિશિષ્ટ શુભોનું
જ્ઞાન થાય છે અને સર્વ દુઃખોના કારણરૂપ
દર્શન મોહનીય કર્મોના નાશ થાય છે. સમ્યક્
દર્શન, સમ્યક્ જ્ઞાન અને સમ્યક્ ચારિત્રની
પ્રાપ્તિ થાય છે. (ચાલુ)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૮૨ મું
અંક ૧૦-૧૧

શ્રાવણ-ભાદરવો

વીર સં. ૨૪૯૨
વિક્રમ સં. ૨૦૨૨

શ્રી વર્ધમાન-મહાવીર

મણિકા ૨ જી : : લેખાંક : ૧૮

લેખક : સ્વ. મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા (મૌકિક)

પ્રકરણ ૧૬ મું

પ્રભુનો ગૃહસ્થાશ્રમ

માળાપના વિચારેને માન આપવા અને તેઓને તે સંબંધમાં ખૂબ આગ્રહ હતો તેને તાબે થઈ વર્ધમાન પરણ્યા તો ખરા, પણ તેમનું મન ઇન્દ્રિયના વિષય સેવન તરફ નહોતું, તેઓ સંસારમાં રહેવા પૂરતું અને માતૃપિતાને શાળ શાળવા ભોગ સંસાર-વ્યવહાર સર્વ કરતા હતા, પણ તેઓનું મન તો સંસારથી ઉપરાહું હતું. આ વસ્તુને, આ ધારણાને પરિણામે તેઓએ પાંચે ઇન્દ્રિયના ભોગો તો ભોગવ્યા, પણ તેમાં જે આસક્તિ હોવી ભેદ્ય, જે વૃત્તિ તેમની હોવી ભેદ્ય, એ કદાચ નહિ અને તેઓના ગૃહસ્થાશ્રમ તદ્દન આસક્તિ વગરનો અને ઉપરછલો જ રહ્યો કર્મબંધન આસક્તિ ઉપર થાય છે અને આસક્તિ વગર જે કામ કરવામાં આવે તેથી પણ કર્મબંધ તો થાય, પણ તે તો ઘણું જ સૂક્ષ્મ હોઈ જેમ આપણે કપડાને સૂકવીને ઝટકાવીએ છીએ ત્યારે તેમાથી પાણી નીતરી જઈ ખરી પડે છે, તેમ કર્મો પણ નિકાચીન ન હોઈ પ્રદેશાદ્યથી ખરી પડે છે. આ પ્રદેશાદ્ય બંધ અને નિકાચીન બંધ પણ સમજવા યોગ્ય છે નિકાચીન બંધથી બાધિલા કર્મો તો જરૂર ભોગવતાં પડે છે, પણ પ્રદેશાદ્યથી બાધિલાં કર્મો તો ખરી પડે છે.

ભગવાન મહાવીરે તો કોઈ પ્રકારનાં 'નિકાચીત કર્મો' સંસારમાં રહેવા છતાં બાંધ્યા જ નહિ, કારણ કે સ્થિતિ બંધમાં કર્મની સ્થિતિ મુકરર થાય છે,

અને પ્રદેશબંધમાં કર્મ કયા પ્રકારનું છે અને મુ' ફળ આપનાર છે તે મુકરર થાય છે. મહાવીરસ્વામીએ તો કર્મો આ ભવમાં તો આકરો બાંધ્યાં નહિ કારણ કે કોઈ પણ કાર્ય કરવામાં તેઓની આસક્તિ તો હતી જ નહિ. તેઓ જો કોઈ કાર્ય કરે તો તેમાં મૂંઝવણ જતા નહિ અને કાર્ય ધાર્યા પ્રમાણે પાર ન પડે તો હીલગીર થતા નહિ. આ આસક્તિ એ જ ઇન્દ્રિયના અર્થેને અર્થે કર્મબંધન કરાવે છે. દાખલા તરીકે ભોજન કરતી વખતે પેટને ભાડા આપવા પૂરતું જમવું એ આસક્તિ વગર કરેલું જમણુ ગણાય, પણ આજનું જમણુ તો સાફ થયેલું છે, ભાનિયાં અને ખીન્નાં ફરસાણુ સરસ તૈયાર થયાં છે એમ યોલી યોલીને દૂધપાકનો ઘૂંટડો પીતા જવો એ રસોઈની આસક્તિ છે. વર્ધમાનસ્વામીએ તો પાંચે ઇન્દ્રિયો પર એટલો જળરો કાઢ્યું રાખ્યો હતો, કે તેઓ તો માત્ર સાક્ષીભાવે અને માતૃપિતાને સાફ લગાડવા ખાતર જ ગૃહસ્થ જીવન ન છૂટે જીવી રહ્યા હતા, પણ નાની વયથી તેઓ ઇન્દ્રિય ભોગોની વિરસતા સમજ ગયા હતા, એ સર્વ વિષયો પૌદ્ગલિક છે અને ક્ષણજીવી છે અને તેમનું વલણુ તો આખા સંસાર અને તેના વિષયોને ત્યાગ કરવા તરફ હતું, પણ માતૃપિતા જીવતા હશે ત્યાં સુધી તેમના ઉપકાર નીચે દબાઈ તેમણે ગર્ભકાળમાં પ્રતિજ્ઞા કરી હતી તેને પાળવાની પોતાની ફરજને સમજનાર હતા.

આ પ્રાણી ધર્મનું વ્યાખ્યાન સાંભળે, અથવા કોઈની ઝડપમાં આવી જાય અથવા કોઈ સગાં-

(૮૬)

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આવણ-ભાદરવે]

રત્નેશ્વરી મરણ થાય ત્યારે સદ્ગુણિ થતાં તે વખતે આવેશમાં આવી પ્રતિજ્ઞા (પચ્ચક્ષ્માણુ) કરે છે કે અમુક કાર્ય પોતે આજીવન નહિ કરે અથવા કરશે, પણ પછી તે વાતને વિસરી જાય છે અને તાત્કાલિક થતાં ઇદ્રિયતૃપ્તિને કારણે તે પચ્ચક્ષ્માણુ જુલ્મી જાય છે અને તે કાર્ય કરી બેસે છે. આવી રીતે પચ્ચક્ષ્માણુનો ભંગ કરવો એ એને મન રમતની વાત લાગે છે અને પાંચે ઇદ્રિયના ભોગોને વશ થઈ જાય છે આવા પ્રકારની કોઈ વૃત્તિ મહાવીરસ્વામીમાં નહોતી. તેઓ તો પોતાની વૃત્તિઓને કાળુમાં રાખનાર હતા અને કરેલા નિયમોને તાળે ધવાનો પોતાનો ધર્મ સમજનાર હતા. તેથી તેઓ વગર આસ્ક્રિયાએ ગૃહસ્થાશ્રમમાં રહી શક્યા અને પોતાની પ્રતિજ્ઞા પૂર્ણ કરવાના કામમાં રસ લઈ રહ્યા. આ તેમનું જીવન વ્રત-નિયમ (પચ્ચક્ષ્માણુ) કરનારે ખાસ અનુકરણ જેવું છે. નિયમ ભેંતી વખતે હજાર જાતનો વિચાર કરવો, પોતાની દક્ષતા રહેશે કે નહિ તે વિચારવું અને પોતાના ખાસ સંયોગો વિચારવા પણ આવી નમ્રતા સાથે કરેલા નિયમને તો પછી દૃઢપણે વળગી રહેવું એ જ યુક્ત અને જરૂરી છે. વ્રત-નિયમનો સ્વીકાર એકવાર કર્યા પછી તેને અનુસરવાની પોતાની ફરજ છે અને આ સંબંધમાં મહાવીરનું જીવન અનુકરણીય છે નિયમો બે પ્રકારના હોય છે: એક પ્રકારમાં અમુક સ્ત્રી ન વાપરવાનો નકારાત્મક નિશ્ચય કરવાનો હોય છે, એટલે એમાં અમુક કાર્ય ન કરવું, કે અમુક વસ્તુનો ભોગ ઉપભોગ ન કરવાની વાત હોય છે, અને બીજા પ્રકારમાં અમુક કાર્ય કરવાની હકાનાત્મક વાત હોય છે આ બંને પ્રકારમાંથી કોઈ પણ પ્રકારનો નિયમ કરતી વખતે હજારો પ્રકારના વિચારો કરવા, પણ કોઈપણ પ્રકારનો નિયમ કર્યા પછી તે વાત હકારાત્મક હોય કે નકારાત્મક હોય તે નિયમને જમે તે ભોગે વળગી રહેવું. આ પચ્ચક્ષ્માણુગૃહિ કહેવાય છે અને તે નિયમ (નિશ્ચય-પચ્ચક્ષ્માણુ) જીવનમાં અમલનો ભાગ ભજવે છે.

મહાવીરસ્વામીના માતપિતા પાશ્વનાથના શ્રાવક હતા. તેઓ વ્રત-પચ્ચક્ષ્માણુની મહત્તા સારી રીતે

સમજતા હતા અને તેમણે મહાવીરસ્વામીને સમજાવ્યું હતું કે શિયાળ તરીકે લીધેલ વ્રતને સિદ્ધ તરીકે માળવું અને મહાવીરે આ ધોરણ પ્રથમથી સ્વીકાર્યું હતું. તેઓ સર્વ નિયમને વળગી રહેવાની અને તે મારેની ચીવટ રાખવાની બાળ્યમાં ઘણા યોગ્ય હતા અને નિયમની મહત્તા સમજનાર હતા. તેમણે હાર પછી સમજી-વિચારીને અમુક સંખ્યામાં જ લીધોતરી ખાવી કે અમુક લીધોતરી તો નજ ખાવી એવા એવા મન પર અંકુશ આણનારા અનેક નિયમો કર્યા અને તે સર્વ નિયમોનો તેઓએ સંવ્યવહાર જરા પણ ગોટા વાળ્યા સિવાય કર્યો. આ તેમની ગૃહસ્થ જીવનની મજા છે.

તેઓના ગૃહસ્થ જીવનમાં તેઓએ ઉત્તમ પ્રકારનું પ્રમાણિકપણું બતાવ્યું. પોતાનો સંવ્યવહાર સુધર અને કેઈ જાતના આક્ષેપ વગરનો અનિર્દનીક રાખ્યો અને પોતાના સંબંધમાં આવનાર અનેક માણસોને રાજ અને સંતુષ્ટ રાખવાની વૃત્તિ રાખી.

ખૂખીની વાત એ છે કે તેઓ રાજકુલમાં પણ હતા, અનેક ગરીબ અને સામાન્ય માણસના સંબંધમાં આવતા હતા, પણ તેઓએ પોતાનો સર્વને રાજ રાખવાનો ધર્મ બરાબર પાળ્યો અને સર્વને રાજ કર્યા. રાજકારણ એવું છે કે એમાં સર્વને રાજ રાખવાનું કામ ઘણું મુશ્કેલ છે. રાજનું હિત કરવા જાય તો હાથ નીચેના માણસોનું અહિત થઈ જાય છે અને હાથ નીચેના માણસો કે પ્રજાનું હિત કરવા જાય તો રાજ્યની આવક ધરી જઈ ગૂંચવણ બીજી કરે છે. પણ એવા પ્રસંગોમાં પણ વર્ધમાન-કુમાર તો એવો વચ્ચેના માર્ગ કાઢતા હતા કે રાજ અને પ્રજાનું કે હાથ નીચેના માણસનું એકસરખું હિત જળવાઈ રહે અને આ કારણથી તેની કાર્તિમાં ઘણો વધારો થયો હતો.

તેઓએ યશોદાને પણ પોતાને અનુરૂપ બનાવી. જ્યારે પત્ની પ્રતિકૂળ હોય છે ત્યારે પોતાની ફરજ બજાવવામાં અનુરોધ કે અડચણ થાય છે અને જાણે પોતાનું એક અંગ વિકળ હોય તેવું માણસને લાગે

છે, પણ તેના તરફથી પ્રેરણા અને ઉત્સાહ મળ્યા કરતા હોય ત્યારે પોતાનાં કાર્યમાં માણસને એક પ્રકારનો વેગ અને ભુરંસા આવે છે. એ અસર માનસિક હોય એ કેટલો તાલ કરે છે તે જણાતું નથી, પણ એની અસર સારી રીતે થાય છે. યશોદા તો મહાવીર સાથે એવી સુંદર રીતે જોડાઈ ગઈ હતી કે એ બંને જાણે એક જ હોય તેમ જણાતું હતું. મહાવીરસ્વામી જે કામ કરતાં તે વધારે વધારે કરવાની યશોદા પ્રેરણા કરતી અને કાર્ય કરવાની અગે કે પગલું ભરવાને અગે કદી મહાવીરકુંભારને નાસીપાસ કે નાહિંગત કરતી નહિ. પોતાની પત્ની બ્યારે દંડુ પાછી રહે ત્યારે માણસ કામ કરે, પણ તે કામમાં તેનો રસ હોતો નથી અને વારંવાર તેને વિચાર થઈ આવે છે કે આ કાર્ય કેને માટે અને શા માટે કરવું, પણ બ્યારે તે કાર્યમાં પ્રેરણા પત્ની તરફથી થાય છે ત્યારે તેનો ઉત્સાહ સોગણો વધારે થઈ જાય છે. મહાવીરને આ બીજા પ્રકારની સ્થિતિ હતી, તેને તપ ત્યાગ અને નવાં નવાં કામો કરવાની અંતર પ્રેરણા થયા કરતી હતી અને તેમાં યશોદા તરફની પ્રેરણા મળ્યા કરતી હતી એટલે ગૃહસ્થના એ ખાસ નમુના થઈ પડ્યા અને પ્રમાણિકપણા કે ન્યાયનાંતિમાં તો તેઓ આદર્શ નીવડ્યા. ખાસ કરીને પિતા સિદ્ધાર્થ અને મેઠાભાઈ નંદીવર્ધનની પ્રેરણા અને પોતાની પત્ની તરફથી મળતો ઉત્સાહ એને ભારે અસરકારક નીવડ્યો અને પોતે રાજપુત હોવા છતાં ગૃહસ્થ તરીકે આદર્શ નીકળી આવ્યા અને તેઓનું વર્તન તેમના સમયના માણસોને ખૂબ અનુકરણીય નીવડ્યું. તેમનો દાખલો જોઈ વિચારી અનેક નગરવાસીઓ સારે રસ્તે ચડી ગયા, કારણ કે ઘણાને માટે તો તેમણે લીધેલો માર્ગ એ જ આદર્શ માર્ગ જણાયો અને તેમના દાખલાને અનુસરવું તે પોતાની ફરજ માણસ માનતા હતા તેમના પિતા પાર્શ્વનાથના શ્રાવક હતા તેમને અનુસરીને એ પણ આદર્શ શ્રાવક થયા. તેમણે લીધેલ માર્ગ વ્રત અનુકરણીય હોવાથી અહીં બાર વ્રતનો શ્રાવકનો આદર્શ કેવો હોય તે સંક્ષેપમાં વર્ણવી જઈએ. આવા બાર

વ્રત મહાવીરસ્વામીએ વીસ વર્ષની વયમાં લીધાં હતાં તે ધ્યાનમાં રાખવું અને વ્રત નિયમને અંગે એવી નાની વય પણ અનુકૂળ છે એમ સમજવું. વળી સાધુઓ મહાવ્રત લે છે ત્યારે શ્રાવકો અનુવ્રત લે છે, એટલે શ્રાવકનાં વ્રત પ્રમાણમાં નાનાં હોય છે એ તકાવત ધ્યાનમાં રાખવો. શ્રાવકનાં પાંચ અનુવ્રત, ત્રણ ગુણવ્રત અને ચાર દિક્ષાવ્રત નીચે પ્રમાણે છે.

પ્રથમ અનુવ્રતમાં શ્રાવક દબ્બહિંસાનો ત્યાગ કરે, તે નિયમ કરે કે પોતે સંકેષીને કાષ્ટ નિરપરાધી જીવને પ્રાણથી બુદ્ધિ પાડશે નહિ. શ્રાવકની દયા સવા વસાની હોય છે. બ્યારે સાધુની વીશ વસાની દયા હોય છે. એ બેમાં પાંચ ઇન્દ્રિયના જીવને ધરાદા-પૂર્વક સંકેષીને મારે નહિ, હણે નહિ, પણ એ આરંભ સમારંભનાં પડેક હોવાથી એકંદ્રિય જીવનો તેને હિંસાને અંગે સ્વયં ત્યાગ ન હોય. આથી વીશ વસાને બંદરે તેની દશ વસા દયા થઈ ગઈ, જે કે એકંદ્રિય જીવને સંયમમાં એ જળણા પ્રમાણમાં તો બરે દરે. પણ એનાથી એકંદ્રિય જીવની હિંસાનો ભાગ ને. આરંભસમારંભને અંગે શક્ય નથી. બાકીના જીવને અને પણ સંકેષીને ધરાદાપૂર્વક હિંસા ન કરે, પણ એ ધંધાને અંગે અથવા ગૃહસ્થાઈને અંગે કાષ્ટ જીવ ધરાદા વગર મરી જાય તો તે માટે જલગદાર નથી થતો, તેથી દશમાંથી પણ તેના દસ પાંચ વસા થઈ ગઈ. આ બાકી રહેલા જીવને ને એ પણ એ નિરપરાધી જીવને ન મારે, સોગરે સંયમમાં એની જળણા રહે. દાખલા તરીકે - આ સંકેષ એને સામા પક્ષને હરો-વેલો હોય કે ન્દા - નર્કે તેને અનેક પ્રાણીને અપરાધી ગણી કાંતોએ ચલાવતા પડે અથવા ન્યાયાધીશ તરીકે એને કાંતાંનાં કામ કરવી પડે તો તેનું શ્રાવક-પણાને વધિ અ વ્રત નથી. આથી તેની દયા પાંચ વસામાંથી પણ વધી વસા થઈ ગઈ. હવે હવે આરંભ સમારંભ દરમિયાન વગેરે આપે છે તેનો એ રાજા કે ન્યાયાધીશ હોવાથી ત્યાગ કરી શકતો નથી, જે કે તેમાં જળણા-વિચારણાને સ્થાન છે, પણ આથી તેની દયા અહીંમાંથી સવા વસા રહે છે (કમશઃ)

જપ માટેના મંત્રો

(૩)

—દીપચંદ જીવણલાલ શાહ

નવકાર મહામંત્ર

જીવનમાં સુખ અને શાંતિ પ્રાપ્ત કરવા દરેક મનુષ્ય યત્ન કરી રહ્યો હોય છે, પણ તે મનુષ્ય અલ્પ પ્રમાણમાં તેમને મેળવી શકે છે. વર્તમાન જીવન ધણું કરીને દુઃખમય છે. દુઃખને નાણુદ કરવા માટે દુઃખના કારણોને નાણુદ કરવા પડે છે. દુઃખનું કારણ પાપ છે અને સુખનું કારણ ધર્મ છે. ધર્મને આરાધન કરવાથી મનુષ્ય સુખ અને શાંતિ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. દુઃખના કારણો પાપ, અજ્ઞાન અને મિથ્યાત્વ છે અને તેમને દૂર કરવાની જરૂર જણાતી હોય અને સુખ-શાંતિ ભેઠતાં હોય તો ધર્મના સાધનો દેવદર્શન, પૂજા, સામાયિક પ્રતિક્રમણુ આદિ કરવાની જરૂર છે.

પરંતુ આજના યુગમાં મનુષ્ય પર જવાબદારી અને કાયનો બોલે વધતો જાય છે તેથી તેઓ ધર્મ કરવા માગતા હોય તો પણ ધર્મ કરી શકતા નથી તેથી આવર્ગ ધર્મની આરાધના કરી શકે તે માટે શાસ્ત્રકારોએ અમુક ઉપાયો બતાવ્યા છે તેમાં “નમો અરિહંતાણુ” ના જપ વડે પાંચ પરમેષ્ઠિની માનસિક ભક્તિરૂપ ધર્મ ગમે ત્યારે, ગમે ત્યાં, ગમે તેવા સંજોગોમાં મનુષ્યો કરી શકે છે.

નવકારના જપ વડે મનુષ્ય હૃદયમાં દેવ-શુભની માનસિક ભક્તિ કરી શકે છે. ભક્તિના પ્રભાવથી વિવેકબુદ્ધિ બળવત થાય છે અને જેમ જેમ વિવેકબુદ્ધિ બળવત થાય છે તેમ તેમ મનુષ્યનું આચરણ શુદ્ધ અને પવિત્ર થતું જાય છે. પંચપરમેષ્ઠિના જપથી આત્મધ્યાન અને રૌદ્રધ્યાન દૂર થાય છે અને ધર્મધ્યાન સ્થિર થાય છે. નવકાર મહામંત્રના સતત જપથી મનની એકાગ્રતા કેળવાય છે અને હૃદય

(અંતઃકરણ) શુદ્ધ અને પવિત્ર થાય છે; માટે દરરોજ નવકારમંત્રનો અમુક સંખ્યામાં જપ કરવાની જરૂર છે. જપની સંખ્યા પર ધ્યાન રાખવાથી ગમે તેમ એટલે કે મન બીજે ભટકતું હોય છે ત્યારે મનુષ્યો જપ કરે છે તેથી જપથી જેવો લાભ થતો તેટલો તેવો લાભ થતો નથી. માટે નાડીના ધબકારા સાથે અથવા શ્વાસોશ્વાસની ક્રિયા ગણે જપ કરવાની જરૂર છે. જપની સંખ્યા કરતાં તેના ગુણ (Quality) પર ધ્યાન રાખવાની જરૂર છે. એટલે કે ત્રણ નવકાર ગણતાં એણમાં એછી વીશ સેકન્ડનો સમય પસાર કરવો જ નેહંએ અને જેમ જેમ આ પ્રમાણે જપ કરવાની ટેવ પડી જાય ત્યાર પછી જપ કરતાં વધારે અને વધારે સમય લેવાની જરૂર છે.

શરૂઆતમાં જપની ટેવ (રેસ્કાર) મનુષ્યે પાડવાની છે. પરંતુ દર થયા પછી તે ટેવ મનને વિના પ્રયત્ને નમસ્કાર ભાવમાં ભેડી રાખે છે.

જૈનધર્મના શાસ્ત્રોમાં પ્રથમ સ્થાન નવકાર મહામંત્ર ધરાવે છે કારણ કે (૧) એ ચૌદ પૂર્વનો સાર છે. (૨) એના ધ્યાનમાં શ્રુતગામી મહર્ષિઓ જીવનનો અતિમકાળ પસાર કરે છે. (૩) એનાથી ભૌતિક અને લોકોત્તર સમૃદ્ધિ મળે છે. (૪) એ પાપી જીવનમાંથી જીવનો ઉદ્ધાર કરનાર અને કયેને ટાળનાર છે.

જૈનધર્મમાં ત્રિશ્રીકંઠ ભક્તોના આધ્યાત્મિક વિકાસમાં સાક્ષાત્ કરો: ભાગ ભજવતા નથી તેમ છતાં આ પંચપરમેષ્ઠિઓનું જેઓ પૂજન, સ્તવન, જપ, ધ્યાન આદિ કરે છે તેમની આધ્યાત્મિક પ્રગતિ થાય છે. જેવી રીતે અગ્નિ પાસે જનાર મનુષ્યની ટાઢ દૂર

અંક ૧૦-૧૧ |

જપ મારેનાં મંત્રો

(૮૯)

થાય છે. વૃક્ષની છાયામાં જનાર મનુષ્યની ગરમી દૂર થાય છે તેવી રીતે પંચપરમેષ્ઠીઓનું જપ અને ધ્યાનાદિ કરવાથી રાગાદિ દોષ દૂર થાય છે અને જ્ઞાનાદિશુભો ઉત્પન્ન થાય છે.

માનવ જીવનમાં નમસ્કારને ઘણું ઉચ્ચ સ્થાન છે. મનુષ્યના હૃદયની કોમળતા, સરળતા અને શુભગ્રાહકપણું ત્યારે જણાય છે કે જ્યારે તે પોતાથી શ્રેષ્ઠ અને પવિત્ર આત્માઓને ભક્તિભાવથી નમસ્કાર કરે છે.

પોતાથી અધિક સદ્ગુણી અને તેજસ્વી આત્માઓને જોઈને તેમના પ્રતિ માન પ્રદર્શિત કરવું તેને પ્રમોદભાવના કહે છે. પ્રમોદભાવનાને લીધે શુભોની પ્રાપ્તિ થાય છે. ઈર્ષ્યા, દ્રેષ વગેરે દુર્ગુણોનો નાશ પામે છે અને ઉપાસકનું હૃદય ઉદાર બને છે.

જેવી રીતે આકાશમાં સૂર્યનો ઉદય થાય છે ત્યારે કમળ સ્વયં ખીલે છે. કમળના વિકાસમાં સૂર્ય નિમિત્તકારણ છે તે પ્રમાણે અહિંત આદિ મહાન આત્માઓનું નામસ્મરણ સંસારી આત્માઓના ઉત્થાનનું નિમિત્તકારણ બને છે. સત્પુરુષોનું નામ લેવાથી વિચારો પવિત્ર બને છે.

દરેક મનુષ્યે એવી ભાવના ભાવવી જોઈએ કે હું શુદ્ધ આત્મા છું, કર્મભળથી અલિપ્ત છું. જે કર્મભળ છે તે મારી અજ્ઞાનતાનું કારણ છે. હું અજ્ઞાનને દૂર કરું અને મોહને હઠાવીને આગળ વધું તો હું કમશઃ સાધુ છું, ઉપાધ્યાય છું, આચાર્ય છું, અરિહંત છું અને સિદ્ધ છું.

નવકારમંત્રના પાંચે પદોમાં નમો શબ્દ છે. તેનો ભાવ એ છે કે મહાપુરુષોને નમસ્કાર કરવા તે તેની પૂજા છે. નમસ્કાર કરવાથી પવિત્ર આત્મા પ્રત્યે મનુષ્ય પોતાની શ્રદ્ધા, ભક્તિ અને પૂજ્યભાવ પ્રકટ કરે છે.

મંગળ બે પ્રકારના છે: દ્રવ્યમંગળ અને ભાવમંગળ. દ્રવ્યમંગળને લૌકિક મંગળ કહે છે અને ભાવમંગળને લૌકોત્તર મંગળ કહે છે. મુસાફરી કરવા જતી વખતે દહીં આપણે ચાખીએ છીએ અને ગાય વગેરેના શુકન જોઈએ છીએ તેને દ્રવ્યમંગળ કહે છે. સાધારણ મનુષ્યો આ મંગળના વ્યાપ્તિમાં ફસાએલા છે. પણ સાધકે દ્રવ્યમંગળ ત્યજીને ભાવમંગળ સ્વીકારવું જોઈએ. નવકારમંત્ર ભાવમંગળ છે. તે સાધકને સર્વ પ્રકારના સંકટોમાંથી બચાવે છે. માટે પ્રત્યેક શુભ કાર્ય કરતાં પહેલાં નવકારમંત્રનું સ્મરણ કરવું જોઈએ.

નવકારમંત્ર નવ પદોનો છે, કારણ કે નવનો અંક અક્ષયસિદ્ધિનો સૂચક છે. નવનો આંક સમજવાથી આ બાબત સ્પષ્ટ સમજાય છે.

$$૬ \times ૧ = ૦૬ \quad ૦૬$$

$$૬ \times ૨ = ૧૮ \quad ૧ + ૮ = ૯$$

$$૬ \times ૩ = ૨૭ \quad ૨ + ૭ = ૯$$

તેવી રીતે—

$$૬ \times ૧૦ = ૬૦ \quad ૬ + ૦ = ૬$$

આ આંકમાં જ્યાં બળે આંકડા છે તેમાં પહેલો આંકડો શુદ્ધિનો પ્રતીક છે અને બીજો આંકડો અશુદ્ધિનો પ્રતીક છે. સંસારના જીવે ૧૮ આંકની દશામાં હોય છે. તેમાં વિશુદ્ધિની માત્રા ૧ એટલે અંશ અંશ હોય છે અને ક્રોધ, માન, માયા, લોભ વગેરેની અશુદ્ધિનો અંશ ૮ એટલે અધિક અંશ હોય છે. અહીંથી સાધકનું જીવન શરૂ થાય છે. સમ્યક્ત્વ આદિની સાધના બાદ આત્માને ૨૭ ના આંકનું સ્વરૂપ મળે છે એટલે શુદ્ધિની, માત્રામાં એક અંશ વધે છે અને અશુદ્ધિની માત્રામાં એક અંશ ઘટે છે. આગળ જેમ જેમ સાધના વધારે થતી જાય છે તેમ તેમ શુદ્ધિનો અંશ વધતો જાય છે અને અશુદ્ધિના આંકમાં ઘટાડો થતો

ત્ય છે. અંતમાં જ્યારે સાધના પૂર્ણરૂપે પહોંચે છે ત્યારે અશુદ્ધિની માત્રા શૂન્ય થાય છે, અને સાધકનો આત્મા સંપૂર્ણ શુદ્ધ (સિદ્ધ) બને છે.

“ઉવસગ્ગર” સ્તોત્રની દરેક ગાથાના પહેલા પદના શબ્દ અને અર્થ લેગાં કરતાં પંચપરમેષ્ઠિને નમસ્કાર થાય છે. (૧) ઉવ-ઉપાધ્યાય (૨) વસ-સાધુ (૩) ચિદુ-આચાર્ય (૪) તુલ-અરિહંત (૫) ઇઅ-સિદ્ધ થાય છે. અહીં પંચપરમેષ્ઠિને કમ આ રીતે કર્યો છે. તેનો હેતુ એ છે કે સૂત્ર ઉપાધ્યાય પાસે ભણાય તેથી તેમને પહેલો નમસ્કાર, ઉપાધ્યાય પાસે સાધુઓ અભ્યાસ કરે તેથી તેમને બીજો નમસ્કાર, ભણેલ સૂત્રનો અર્થ આચાર્ય કરે તેથી તેમને ત્રીજો નમસ્કાર, આચાર્યના ઉપદેશથી અરિહંત પહોંચાતું જ્ઞાન થાય તેથી તેમને ચોથો નમસ્કાર, અરિહંત સકળ કર્મનો ક્ષય કરી સિદ્ધ થાય છે તેથી સિદ્ધને પાંચમો નમસ્કાર કરાય છે.

નવકારના નવપદોવાળા મંત્રને મહામંત્ર કહે છે. નવકારના પહેલા બે પદોમાં અરિહંત અને સિદ્ધ એ આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ છે. પછીના ત્રણ પદોમાં શુદ્ધ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિના ઉપાયરૂપ સંવર અને નિર્જરા છે. આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુ સંવર અને નિર્જરા મારફત શુદ્ધ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિને માટે પ્રયત્નશીલ હોય છે. પછીના બે પદોમાં આત્મા સંવર અને નિર્જરા મારફત સર્વ પાપોનો નાશ કરે છે એમ જણાવેલ છે અને પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રગટ કરે છે તેથી બાકીના બે પદોમાં એ સૌથી ઉત્કૃષ્ટ મંગળ છે એમ જણાવેલ છે.

અક્ષરો કે તેના પદો જડ હોવા છતાં જ્ઞાનના અદ્વિતીય વાહક છે. શબ્દને જેમ અર્થ સાથે સંબંધ છે તેમ આત્માના જ્ઞાન અને ભાવ સાથે પણ તેને સંબંધ છે. મનુષ્યને શબ્દ શ્રવણને માટે ઇન્દ્રિય અને તેનો અર્થ સમજવા

માટે મન (બુદ્ધિ) મળી છે. જ્ઞાન અને ભાવ પર શબ્દ અસર કરે છે તેથી નવકારમંત્રના અડસઠ શબ્દો આત્માના અશુદ્ધ ભાવોને દૂર કરે છે અને શુદ્ધ ભાવોને ઉત્પન્ન કરે છે. નવકારમંત્રને શુદ્ધ રીતે અને અર્થ અને ભાવાર્થ સાથે ગણવામાં આવે તો આત્મા કષાયોદિને ત્યજી દઈને શુદ્ધ બને છે.

શ્રી પંચપરમેષ્ઠિ નમસ્કારમંત્રના અડસઠ અક્ષરો અતિશય પવિત્ર છે. એ અડસઠ અક્ષરો નવપદોમાં વહેંચાયેલા છે. તેમને પૂર્વાનુપૂર્વી, પશ્ચાનુપૂર્વી અને અનાનુપૂર્વીએ નિરંતર ગણવા બેઠાયો.

નવકારના પદોનો કમ પ્રમાણે જપ કરવો તે પૂર્વાનુપૂર્વી છે. દાખલા તરીકે ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮-૯, ઉત્કંઠથી પદોનો જપ કરવો તે પશ્ચાનુપૂર્વી છે. દાખલા તરીકે ૯-૮-૭-૬-૫-૪-૩-૨-૧. કમ અને ઉત્કંઠને છોડી બાકીના સર્વ ભંગોની ગુણન ક્રિયાનું નામ અનાનુપૂર્વી છે. દાખલા તરીકે ૯-૭-૮-૫-૬-૩-૪-૧-૨ ઇત્યાદિ નવપદની અનાનુપૂર્વી પ્રમાણે ૩૬૨૮૭૮ ભંગ થાય છે. નવપદના કુલ ભંગો ૧×૨×૩×૪×૫×૬×૭×૮×૯= ૩૬૨૮૮૦ થાય છે તેમાંથી પ્રથમનો અને છેલ્લો પૂર્વાનુપૂર્વીનો અને પશ્ચાનુપૂર્વીનો ભંગ છોડીને બાકીના (૩૬૨૮૭૮) ભંગ અનાનુપૂર્વીના ગણાય છે. અનાનુપૂર્વી ગણવા માટે પાંચપદની અને નવપદની અનાનુપૂર્વીની છાપેલી ચોપડીઓ વેચાતી મળી શકે છે.

નવકારમંત્ર ભરાબર ગણાય તે માટે તેનું બાહ્યસ્વરૂપ અને આંતરિક સ્વરૂપ સમજવાની જરૂર છે.

બાહ્યસ્વરૂપ એટલે મંત્રનો અક્ષરદેહ અને આંતરિક સ્વરૂપ એટલે તેનો અર્થ દેહ. નવકારથી પરિચિત થવા માટે તેના પ્રત્યેક શબ્દનો અર્થ જાણવો બેઠાયો. સામાન્ય અર્થ: નમો અરિહંતાય અરિહંત ભગવતોને મારી નમસ્કાર હો.

વિશેષ અર્થ :-

નમો દ્રવ્ય અને ભાવ એ બન્ને પ્રકારના નમસ્કારનું સૂચન કરે છે. દ્રવ્ય નમસ્કાર એટલે હાથ બેઠવા, મસ્તક નમાવવું-ધુટણું પડવું. અને ભાવ નમસ્કાર એટલે જેમને નમસ્કાર કરતા હોઈએ તેમના પ્રત્યે વિનય રાખવો, ભક્તિ રાખવી, આદર રાખવો વગેરે.

મંત્રશાસ્ત્રની દ્રષ્ટિએ નમો એ શોધન ધીજ છે. તે શરીર, મન અને આત્માની શુદ્ધિ કરવામાં ઉપયોગી છે.

તંત્રશાસ્ત્રની દ્રષ્ટિએ નમો એ શાંતિક અને પૌષ્ટિક કર્મને સિદ્ધ કરનારું પદ છે તેથી નમો પદથી શરૂ થતું સૂત્ર શાંતિ અને પુષ્ટિને લાવે છે.

સંસ્કૃત મનઃ પદના મ અને ન અક્ષરોનો બે ઉલટા કરવામાં આવે તો નમઃ પદ થાય છે એનો અર્થ એ છે કે જ્યારે મનુષ્યનું બહિર્મુખ મન અંતર્મુખ બનશે એટલે સંસાર તરફ દોડતું મન આત્મા તરફ વળશે ત્યારે આ નમઃ પદ પ્રગટ થશે.

અરિહંત પદની વિચારણા

અરિહંત એટલે અર્હંત એટલે જે મહાપુરૂષ દેવ, દાનવ અને નરેન્દ્રની પૂજનને યોગ્ય હોય તે અર્હંત કહેવાય.

ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજીએ નવપદની પૂજામાં (૧) અરિહંતના સ્વરૂપ પર, (૨) સિદ્ધના સ્વરૂપ પર, (૩) આચાર્ય પદ પર, (૪) ઉપાધ્યાયપદ પર અને (૫) સાધુપદ પદ પર નીચે પ્રમાણે કહ્યું છે :-

(૧) અરિહંતપદ ધ્યાતો યજ્ઞ, દ્રવ્ય યુજ્ય પશ્ચાત્તરે; બ્રેહ્ ભેદ કરી આત્મા, અરિહંત રૂપી થાય રે.

(૨) સકલ કરમભલ ક્ષય કરી, પુણ્ય શુદ્ધ સ્વરૂપોજ્ઞ; અત્યાચાર્ય પ્રભુતામયી, આતમ સંપત્તિ ભૂપોજ્ઞ.

(૩) આચારજ મુનિપતિ મણિ, યુજ્ય છત્રીશી ધામોજ્ઞ; ચિદાનંદ રસ સ્વાદના, પરભાવે નિઃકામોજ્ઞ.

(૪) દ્વાદશ અંગ સન્નયય કરે જે, પારજ ધારક તાસ; સત્રત્થર્થ વિસ્તાર રસિકતે, નમો ઉચ્ચગ્રામ ઉદ્ધાસરે.

(૫) સકલ વિષય વિષ વારીતે, નિઃકામી નિઃસંગીજ્ઞ; ભવ દવ તાપ શમાવવા, આતમ સાધન રંગીજ્ઞ.

નવસ્કારનું સ્મરણ એટલે પંચપરમેષ્ઠિનું સ્મરણ, પંચપરમેષ્ઠિનું સ્મરણ એટલે આત્મ-શુદ્ધિનું સ્મરણ અને આત્મશુદ્ધિનું સ્મરણ એટલે મોક્ષનું સ્મરણ. આ પ્રમાણે નવસ્કારનું સ્મરણ જીવનના અંતિમ ધ્યેય(મોક્ષ)નું સ્મરણ કરાવી મનુષ્યને મોક્ષ તરફ લઈ જાય છે તેથી નવસ્કારને મહામંત્ર ગણ્યો છે. પંચ-પરમેષ્ઠિના શુભોની વિચારણા કરવાથી તેમના પ્રત્યે નમ્રતા (વિનય) ઉત્પન્ન થાય છે. કપાય-રૂપી તાપથી આ જીવ તપી રહ્યો છે, કર્મરૂપી મેલથી ખરડાઈ રહ્યો છે તેથી તેને કયાંય શાંતિ મળતી નથી. પણ પંચપરમેષ્ઠિએને નમસ્કાર કરવાથી તેને વિશ્રાંતિ મળે છે. વિપ્રકી આત્માએ હા મેશાં આ નવસ્કારનું આત્મપૂર્વક જપ કરે છે. કારણ કે આ સંસારમાં નવસ્કારમંત્ર એકમાત્ર સારભૂત વસ્તુ છે.

મહામંત્રના પરમાર્થ

અખીલ વિશ્વનો હું મિત્ર છું, મારે કેઈ શાથે શત્રુતા નથી, હવે જીવે દુઃખથી મુક્ત થાઓ, સર્વ જીવો પ મનુજ થાઓ. આવી ભાવના નવસ્કારમંત્રના જપ કરનારે ભાવવી જોઈએ.

નવસ્કારમંત્રના જપ સિત્તા મનુષ્યના તપ અને સાધુની ચારિત્રની ક્રિયાનું ફળ નહીંવું છે. અરિહંતના ૧૨ શુભ, સિદ્ધના ૮ શુભ, આચાર્યના ૩૬ શુભ, ઉપાધ્યાયના ૨૫ શુભ અને સાધુના ૨૭ શુભ. કુલ ૧૦૮ શુભ પંચપરમેષ્ઠિના છે, તેથી જપ કરવામાં પંચપરમેષ્ઠિના

‘દશમાશ્રમણ’ ધર્મદાસગણિકૃત ઉવએસમાલા (ઉપદેશમાલા): રેખાદર્શન

(ગતાંકથી આતુ)

લે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.

અનુવાદો

ઉવએસમાલાના આધુનિક ગુજરાતીમાં ટેટલાક અનુવાદ પ્રસિદ્ધ થયા છે. દા. ત. મૂળ એના રામ-વિજયમણિ કૃત દીકાના આધારે મૂળનો અનુવાદ તેમજ એ ગણિકૃત દીકાનું ભાષાંતર જૈનધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી સને ૧૯૧૦ માં તેમજ ભારતર ઉમેદચંદ રાયચંદ તરફથી પણ સને ૧૯૨૩ માં પ્રકાશિત કરાયું છે. એની અનુક્રમણિકામાં ૩૨૩ વિષયોનો ઉલ્લેખ છે. એમાં ૧૭૦ કથાઓનો નિર્દેશ આવી જાય છે. શરૂઆતમાં ‘પીઠિશ’ તરીકે રણસિંહ નૃપની કથા આપાઈ છે. તે ગણતાં ૭૧ કથા થાય છે.

એલ. પી. ટેસિટોરી (L. P. Tessitori), ઉવએસમાલા સંપાદિત કરી છે એટલું જ નહિ પણ એના અનુવાદ પણ કર્યો છે અને એ છપાયો છે. ઉવએસમાલાકથાઓ કથાઓનું સૂચનમાત્ર છે. એ ઉપરથી વિવરણકારોએ કથાઓ યોજી છે. દા. ત. પૂલિન્દ્રની કથા^૧ અન્ય વિશુધોએ કેવળ કથાઓ આપી છે.

જેમકે (૧) શાલિભદ્રના શિષ્ય જિનભદ્રસુનિએ વિ. સં. ૧૨૦૪ માં પાર્શ્વમાં રચેલા ઉવએસમાલા કહાસમાસ.

(૨-૩) અચાતકનું ઉપદેશમાલાકથા. આ પૈકી એક તો સંસ્કૃતમાં છે જ. બીજી પણ તેમજ હશે.

(૪) કેસરવિમલગણિના શિષ્ય કંજરવિમલે રચેલી ઉપદેશમાલાકથા. આમ જે વિવિધ કથાઓ રચાઈ છે તેના મુખ્ય વિષયો અને કથાઓની ઉત્તરોત્તર સંખ્યા

૧ આ પૈકી ૬૫ કથાઓ તો ૨૮૩ ગાથા સુધીનાં આવી જાય છે.

૨ આ કથા “ભક્તિ તે આતુ” નામ નામથી મેં લખી છે અને એ અહીંના સૂરતનાં “હિંદુ મિલન મંદિર” (વર્ષ ૮, અંક ૫)માં છપાવાની છે.

અને તેનો વિદાસ સંશોધન માટેની સામગ્રી પૂરી પાડે છે.

ચત્ર અને શકુનાવલી

બિ. ર. કો. (પ્રથમ વિભાગ, પૃ. ૫૧)માં ઉપદેશ-માલા યંત્ર અને ઉપદેશમાલા શકુનાવલીની નોંધ છે. વિશ્વપ્રભા કિંવા દિનશુદ્ધિ દીપિકાના દશમા પરિશિષ્ટમાં કોષ્ટક સહિત ‘શકુનાવલી’ આપાઈ છે.

જર્મન અને અંગ્રેજીમાં નોંધ-પ્રો. મોરિસ વિન્નિન્સે જે નિમ્નલિખિત જર્મન પુસ્તક મે ભાગમાં રચ્યું છે. તેમાં ઉવએસમાલા વિષે જર્મનમાં સંક્ષિપ્ત નોંધ છે :-

Ges-chichte der Indischen Literatur.

નિસિસ એસ. કૈતકર અને મિસ એચ. કોહને (Kohn) મળીને આ પુસ્તકને અંગ્રેજીમાં ‘અનુવાદ કર્યો છે અને એ મે ભાગમાં “કલકત્તા વિદ્યાપીઠ” તરફથી પ્રસિદ્ધ થયો છે. બીજો ભાગ ધ. સ. ૧૯૩૩માં છપાયો છે. એના પૃ. ૫૬૦-૫૬૧માં ઉવએસમાલાનો અંગ્રેજીમાં પરિચય આપાયો છે.

અનંદપાલાનો વિનય-૧૩મી ગાથામાં કહ્યું છે કે ભગવતી રાજપુત્રી આર્યા (અનંદપાલા) હજારોથી પરિવૃત્ત હોવા છતાં અભિમાન કરતી તથા કેમકે તે તેના કારણને નિશ્ચિ જાણે છે. એક દિવસના દીક્ષિત દમગ (ભિક્ષુક)ની સન્મુખ આર્યા અનંદપાલા આર્યા બેઠી અને આસન ગ્રહણ કરવા ઇચ્છા કરી એ સર્વ આર્યાઓનો-સાધીઓનો વિનય છે.

વિશેષતાઓ.—ઉવએસમાલાની ટેટલીક નિકિ (અનુસંધાન પૈજ ૯૭)

૧ આતુ નામ “A History of Indian Literature” છે.

૨ જુઓ ગાથા ૧૪.

શ્રી હરિભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજનું જીવન અને સર્જન

લેખક-મુનિશ્રી ભદ્રગુપ્તવિજયજી

કાળના દૂર હાથે લાગે એમનું નશ્વર શરીર નાશ પામ્યું...કાળના અનંત ભૂગર્ભમાં ભલે એમનું અસ્તિત્વ વિહીન થઈ ગયું...પરંતુ જે કંઈ શેષ રહી ગયું, તે આજે પણ શાસ્ત્રસંદર્ભની ભાષામાં તેમની ભૂતકાળની લખ્યતા સંભળાતી રહ્યું છે.

અતીતનાં સંભારણાં...મનુષ્ય માટે સ્વભાવિક રીતે જ આકર્ષક હોય છે. એ હકીકત ફેટલી બધી સુસંગત છે?... પરંતુ એ ભૂતકાળની લખ્યતા... અતીતનાં એ સુમધુર સંભારણાં...એ અનુભવવા મનુષ્યને સ્વપ્ન પ્રદેશમાં વિચરતું પડે છે, કેમ કે સ્વપ્ન પ્રદેશ એ આ પાર્શ્વ-સંસારથી દૂરનું એવું સ્થળ છે કે જ્યાં માનવી ભૂતકાલીન પ્રિયપાત્રો સાથે એકાન્તમાં મળી શકે છે, કે જે મિલન થતું પાર્શ્વ જગતમાં શક્ય નથી.

આપણે એવી એક અદિતીય વ્યક્તિની ભાવના-પ્રેરિત પ્રતીતિ કરવી છે, કે જે વ્યક્તિ આજે આપણી વચ્ચે નથી, હા...એ સ્થૂલ દેહે...નશ્વર દેહે મોગૂદ નથી, પરંતુ આપણી ભાવના સંજ્ઞા ઉચ્ચ સિંહાસને તેમનું સનાતન આત્મત્વ અઘણિ મિરાજિત છે.

ઇતિહાસના શુષ્ક અને નિષ્પ્રાણ વિધાનોમાં એ ભાવપ્રેરિત પ્રતીતિની વ્યંજના કયાંથી સંભવે ? ઇતિહાસની તવારીખોમાં મનુષ્યની સહૃદયતાને સજીવન કરનારી મહાપુત્રુપની એ તેજઃ પ્રતાપ અને પ્રભુત્વની ઝાંખી શી રીતે થાય ? આપણે આચાર્યદેવ શ્રીહરિ-ભદ્રસૂરિજી મહારાજનાં ભાવના-પ્રેરિત દર્શન કરવાં છે ! તે માટે આપણે ઇતિહાસ કરતાં વધુ ભાવનાનો સથવારો લઈશું. પાર્શ્વ-જગત છોડી સ્વપ્ન-પ્રદેશમાં સ્વૈર વિહરણ કરશું અને અંતે એમનાં રહ્યાં-સહ્યાં અવશેષો-સ્મારકો, કે જે શાસ્ત્રસંદર્ભરૂપ છે, તેને ભાવભરી અંજલિ-અર્ધાંજલિ અર્પીશું.

* * *

પ્રભાત હતું. પવિત્રતાનો પમરાટ હતો; વેદધ્વનિ વાયુમાં વહી રહ્યો હતો. હરિભદ્ર પુરોહિત ચિતોડના

માર્ગે પરથી પસાર થતો હતો... ત્યાં એના કાને એક અસ્પષ્ટ અવાજ અથડાયો...તેને સમજવા હરિ-ભદ્ર ઊભો રહી ગયો. અવાજ સ્પષ્ટ થતો જતો હતો ...રસ્તા પરના એક રમ્ય આવાસમાંથી એ પુણ્યધ્વનિ આવી રહ્યો હતો. અવાજમાં મધુરતા હતી...એથીયે અધિક સુસ્પષ્ટ શબ્દોચ્ચારણ હતું, અને એનેય ટીપ્પણે એ સૌમ્ય ધ્વનિમાં ગંભીરતા. આંતરમયતા હતી ! છતાં એ ધ્વનિને અર્થ સમજવા હરિભદ્રની જ્ઞાનશ્રી સમર્થ ન બની...ધણું ધણું મંથન...અતિ અતિ પ્યાલિયન કરવા છતાં હરિભદ્ર નિરાશ બની ગયો... પોતાની વિવશતા પર એને શેષ ભરાયો...જ્ઞાનશ્રીના સોદા કરી મેળવેલી કોર્તિકન્યા પરનો અનુરાગ એાસ-રવા લાગ્યો...અવાજને સમજવા તેણે નિર્જીય કર્યો... અવિચળ નિશ્ચય કર્યો...તે માટે જે કંઈ કરવું પડે તે કરવાનો આત્મનિશ્ચય કરી તેણે તે ધવલપ્રાસાદ પ્રત્યે પગલાં માંડ્યાં...પણ તેના પરાજિત હૃદયમાં કોઈ ઊંડું આત્મસંવેદન આવીર્જિત થયું હતું.

શુદ્ધહારમાં તે પ્રવેશ્યો. અનુભવી આંખોએ અનુપમ દ્રશ્ય નિહાળ્યું. સંસારથી વિરક્ત વિભૂતિઓ લાંબા બિરાજેલી હતી. સ્વેત વસ્ત્રોમાં વિંટળાયેલાં સાધ્વીજનો સમુદાય પ્રભાતનો મંજુલ સ્વાધ્યાય કરી રહ્યો હતો. તેમાંથી ઊઠતા ધ્વનિએ હરિભદ્રનાં નયનો ક્ષણભર બંધ કરાવી દીધાં...અને એના હૃદયસિંહાસને પલવાર પોતાનું સાત્રાજ્ય સ્થાપી દીધું. પુરોહિતને પાર્શ્વ સંસારમાં પવિત્રતાના પ્રદેશમાં પ્રવેશ યથેશે ભાસ્યો... સ્વર્ગ કરતાંયે અધિક સુંદરતા... અમૃત કરતાંયે અધિક મધુરતા...પ્રેમ કરતાંયે અધિક નિર્મળતા... તેની આંખ સમક્ષ એક સુરમ્ય ચિત્ર ખડું થયું. ક્ષણભર માટે પોતે પોતાની પરાજિત રિયતિનો વિદાદ બૂલી ગયો.

ત્યાં તેણે મધ્યમાં એક ઉચ્ચાસને બિરાજેલાં ઔદ સાધ્વીજને જોયાં. ગંભીરતા, ઔદતા અને તપશ્ચલાં ત્યાં મૂર્તિમંત બનેલાં હતાં. હરિભદ્રે નજીક જઈ નમન કર્યાં.

❦ (૮૩) ❦

(૬૪)

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[આવળ-ભાદરવે]

“ધર્મલાભ...” સાધ્વીજીએ ગંભીર ધ્વનિએ આશિષ આપી. એ એક અનુપમ દ્રશ્ય હતું...જે હરિભદ્ર હજારો પંડિતોને નતમસ્તક બતાવી શક્યો હતો, તે આજે એક શ્લોકનો અર્થ જાણીને સાધ્વીજીના ચરણોમાં નમી રહ્યો હતો! “માતાજી...! આપ જે સ્વાધ્યાય કરી રહ્યાં છો, તે ‘ચઢી દુર્ગ’ શ્લોકનો અર્થ અને સમજાવવા કૃપા કરશો?”

યાકિની મહત્તર સાધ્વીજીએ પુરાહિતના શબ્દોમાં નસતા અને ઉત્કટ ગિરાસા બોલ્યા; ચિતોડની રાજસભાને લાડીલો અને વિદ્વાતાના પ્રાગભારથી મહાપ્રતિભાસંપન્ન હરિભદ્રમાં એ દીર્ઘદ્રષ્ટા સાધ્વીજીએ કોઈ અનોગતનાં ઉત્કળવલ એમાંથી પારખ્યાં. તેની જગેથી જ્ઞાનવારિની તુષા ગ્નિનભાષિત તસ્વીના જલ-ધોધથી ઊપાવવા નિશ્ચય કરી તેમણે મધુર ધ્વનિથી તેને કહ્યું—

“મહાનુભાવ! તારી ગિરાસા અને તારા આત્માની યદુતાથી માટે હૃદય ધણું આનંદિત થયું. પરંતુ તારી તે પ્રયત્ન તુષાને તૃપ્ત કરવા મારી નાનંકડી પરચડી યું સમર્થ અને? કદાચ તું કહે કે— ‘બંતે...’ પણ તેથીજ આગળ હું તને કહું છું કે આમારી ભુમિકા અમને અર્થજ્ઞાન આપતાં રોકે છે. અર્થજ્ઞાન આપવાની ભુમિકાએ આમારા આચાર્ય ભગવંત ગિરાગ્નિત છે. એમને મુનસાગર અચાર્ય છે. તેમની વિશદ પ્રજ્ઞા ગ્નિનશાસનની સરાણે ચઢી સુતીજી યતેલી છે. તને જે તૃપ્તિ ત્યાંથી થશે, ભલા. તે મારી પાસેથી શી રીતે પૂર્ણ થશે?”

પુણ્યમૂર્તિ સાધ્વીજીનો એક એક શબ્દ હરિભદ્રના હૃદયભાગરતું ગંભીર કરશે હતો. ધર્મજ્ઞતાના દેવગણ વહી રહેલો મહાકારુણ્યના પ્રવાહ હરિભદ્રને સ્વપ્નમાં હરિભદ્રના અતલ કોણાણમાં તે પ્રવેશ્યો. તેના સુષુપ્ત આત્મતત્વને ચૈતન્ય પ્રદાન કર્યું. જન્મદાત્રી જનેતા કરતાં ય કંઈક અધિકતા હતી. આ ચંપાની મમતામાં અને તે અધિકતાને પુરાહિતે પિછાની...જૈકાસિક હિતના અમૃતથી નીતરતાં નયનો આગળ હરિભદ્રના હૃદયનો મદ પાણી પાણી ઘસને વહી ગયો. સાધ્વી-

જીની અનુસા લાઇ હવે તેમણે અધિકાર સ્થળે જવા નિર્ણય કરી તે ત્યાંથી નીકળી ગયો.

તે સ્વપ્નહે આવ્યો. પણ હવે તેનો આંતરપ્રવાસ એવા પ્રદેશ શરૂ થઈ ચૂક્યો હતો કે જેમાં અનંત-મધુરતા હતી. સાથે જ અન્વણી ભુમિના પ્રવેશનો શામાંય...હર્ષ...વિપાદ પણ હતો...ચાલી રહેલા આંતરવિગ્રહમાં તેની અખૂટ સાહસિકતા હતી...રેશમ મહેલી ગાદોએ પર તે તરફરી રહ્યો હતો. નિદ્રાદેરીથી પરિતપ્ત દશામાં તેની કંપનાચુલિ સર્જની હતી. ધરીકમાં એ યાકિની મહત્તર સાધ્વીજી માતાના અમતાણુ માતૃત્વને આપવા મથે છે...તો ધરીકમાં તેમણે અધિકાર મહાપુરુષનું કંપના ચિત્ર દોરવા પ્રેરાય છે. આની ધર્મમૂર્તિ માતાએ જેમને પોતાના શિરછત્ર ધર્માં છે, તે કેવી માનવ-વિભૂતિ હશે...? જૈનધર્મના એક શ્લોકને યથાર્થ સમજવા હું સમર્થ ન બન્યો. તે ગ્નિનપ્રણીત શ્રુતસાગરમાં તે મારો ચંચુપ્રવેશ પણ શી રીતે થઈ શકે...તે એ આચાર્ય શ્રુતસાગરના પારખામી છે!...અહો! ક્યાં મારી ગુનેક પામરતા છતાં અવધેલી દશા...ને કેવી એમની ઉન્નત દશા.....”

તેનો મદ એમણી જવા લાગ્યો. પણ જેમ જેમ તેની શુવાનીનો જ્ઞાનશ્રીએ જ્ઞાન પર જ્ઞાન બરીબરીને પાસેલો મદ એસરતો ગયો તેમ તેમ તેના સ્થાને ઉત્કળવલ મૌકતા આવતી મર્ષ. એટલે હવે જ્યારે વહેલી સવારે તે ધરપહાર નીકળ્યો, ત્યારે તેના મુખ પર ગંભીરતા હતી...છલકતી પ્રતિસા હતી!

x x x

પુણ્ય : પુરાહિત અદ્ય સમયમાં જ મહિરના દ્વારે આવી પહોંચ્યા...પ્રવેશ્યો...આ જ એ મહિર હતું કે જ્યાં હરિભદ્રને ભયના માર્યાં બરાબું પહેલું; આજે એ સ્વપ્ન જ આવી પહોંચ્યો છે; આજે એની દ્રષ્ટિ વાસ્તવિક દર્શન કરી રહી, ગ્નિનપ્રતિભાની પ્રસન્નતા એના હૃદયે વધાવી. “વીતરાગતામુલક જ આ પ્રસન્નતા હોઈ શકે.” એની અતિ નિપુણ પ્રજ્ઞાએ નિર્ણય કર્યો. એ હાથ જોડી નતમસ્તક બની તે નમી પડ્યો અને

અંક-૧૦-૧૧]

શ્રી હરિભદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજનું જીવન અને સર્જન

(૯૫)

વીતરંગપ્રભુની રતવના કરીને તે આચાર્ય ભગવંતના ઉપાશ્રયના દારે આવી બેઠો.

આચાર્યશ્રી જિનભદ્રસૂરિજી મહારાજને પુરોહિતે કરેલી વીતરાગરૂપિ સાંભળી હતી. તેઓશ્રીએ પંડિતના હૃદયનું...તેની અતોલાગણીઓનું તેમાં સ્વચ્છ દર્શન કર્યું હતું અને તેથી તેમનું હૃદય આજે કોઈ ભવ્ય આંતરઅનુભવ કરી રહ્યું હતું. પુરોહિતને તેઓશ્રીએ મધુમંદૂર વાણીથી ધર્માશિષ આપી. સંયમના ચરણે પુરોહિતે નમન કર્યાં. જ્ઞાનશ્રીના લાડીલા હરિભદ્રે એ...ક સ્તોકના અર્થની સુરિદેવ પાસે બીજી માંગી.

“કોઈ પણ શાસ્ત્રને ન સમજી શકું...તે બંને નહિ...કદાચ ન સમજી શકું, તો તે સમજાવનારની કોઈ પણ શરતોનો સ્વીકાર કરીને પણ તે સમજું.” હરિભદ્રની આ પ્રતિજ્ઞાએ તેને આચાર્યદેવની પાસે આપ્યો... અને એ પ્રતિજ્ઞાએ તેના સાંસારિક જીવનનો ભાગ કરાવ્યો...પાર્થિવ સુખો...માનવીય કામનાઓ અને ઔષધવિદ્યાસહુ બલિદાન દેવરાબ્યુ...જ્ઞાનશ્રીની હિરમના આતર...જ્ઞાનશ્રીની ઉઠટ અભિલાષોને પૂરવા માટે એણે શું ન કર્યું? જે કંઈ કરવું પડ્યું...તે બધું જ તે કરી શૂંચો.

આચાર્યશ્રી જિનભદ્રસૂરિજી યુવાન હરિભદ્રની સૌંદર્ય વિદ્યાની પારમાગિતાથી જાત હતા. એની રાજ્ય-મન્યતા અને લોકપ્રિયતાથી તેઓશ્રી સુપરિચિત હતા; એથીયે અધિક તેની સર્વશીલતા અને પ્રતિભામાં સંરેદેવે જિનશાસનની પ્રભાવકતા જોઈ! તેના પ્રતિજ્ઞા-જાપમાં જિનશાસનની અદ્ભુત વફાદારિતા જોઈ. તેઓશ્રીએ તેની સ્તોકાર્થના જ્ઞાનની ચાચના પૂરી કરવા કબૂલ્યું, પરંતુ તે માટે સર્વસ્થાગ અને આત્મ-મનપૂર્ણની એ કડક શરતો સાથે મૂકી...હરિભદ્રે તે કમ્પ્રમિસ રાખી. ફાળવવામાં એ બની ગયું કે હરિભદ્ર મંથારી મઠી સંયમી બની ગયા, એ સ્વપ્ન ન હતું. એ માનવીને માટે સહજ એવો જિંદગીનો ખેલ ન હતો. પરંતુ એ સત્ય અને નક્કર હકીકત બની ગઈ કે જ્ઞાનશ્રીના લાડીલા હરિભદ્રે જ્ઞાનશ્રીને સંતોષવા સંસાર ભાગ કર્યાં...પણ ઇતિહાસકારો કહેવાતાઓએ ક્યાંય પણ એ ભવ્ય દિવસનું...વર્ણન કર્યું નથી!

પાર્થિવ સંસાર માટે માનવજીવન ભણે એક ખેલ હોય. મનોરંજનની ભણે એક અદ્ભુત સામગ્રી હોય, પરંતુ અધ્યાત્મિકતાના સ્વપ્નલોકમાં માનવ-જીવન એટલે સંગેમરમરનો ચમકદાર પાપાણ છે; હરિભદ્રે સાધુતાના ટંકણાવડે એ પથરમાં આત્માભિ-વ્યક્તિ કરવાના પ્રયત્નો શરૂ કરી દીધા.

મુનિશ્રી હરિભદ્રની જ્ઞાનશ્રીનું યૌવન દિનપ્રતિદિન વિકસવા માંડ્યું. જ્ઞાનશ્રીના શુભાભિલાષોને હરિભદ્ર મુનિવર કમર કરીને પૂરવા મંજા...અને એ અનંત યૌવના જ્ઞાનશ્રી પોતાના પરમપ્રિયતમની સાથે રાતદિ અપૂર્વ આનંદમાં...સુખના પૂરમાં વિભક્તવા લાગી.

મુનિવર હરિભદ્ર શુરહેવના પરમ વિનયપૂર્વક જ્ઞાનાર્જન કરવા મંજા...દૂક સમયમાં જ તેઓ જિનશાસનના તત્ત્વનિધિથી સુપરિચિત બની ગયા અને જેમ જેમ તેઓશ્રીની પરિપક્વ પ્રતિભાએ જિન તત્ત્વોની અગાધતાને નિહાળી, જિનતત્ત્વોની સાગર-ગંભીરતા નોંખી...અનુપમ તત્ત્વશક્તિને જોઈ તેમ તેમ તેમને પૂર્વજીવનની વિદ્યા નિઃસાર અને નિષ્પ્રાણ લાગી; યૌદ્ધપૂરેતો જ્ઞાનસાગર આગળ ચૌદ ઓઘાવિ તો એક ધિડું પણ નહિ! ભણે એ પૂર્વોત્તુ જ્ઞાન વિલુપ્ત થઈ ગયું હતું, જ્યાંય જે કંઈ શેષ હતું કે એટલું બધું અદ્ભુત, અપૂર્વ અને અવનવું હતું કે તેની સહેલગાહે નીકળેલા આપણા મહામુનિ શ્રી હરિભદ્રજી જે અવર્ણનીય આંતર-આનંદને અનુભવતા હતા, તેનું વર્ણન કરવું પાર્થિવ સંસારના મનુષ્ય માટે અશક્ય પ્રાય છે! એનું હૃદયગાદી વર્ણન એમના રણસિંહા શાસ્ત્રમારકને જ કરવા ઘો!

X

X

X

મુનિવર શ્રી હરિભદ્રજીનો ઉચ્ચતમ ગુણમયતા, અનુપમ શ્રુતસાધના...ભવ્ય પ્રતિભા...વગેરે અનેકાનેક યોગ્યતાઓ જોઈ આચાર્ય ભગવંતે શ્રી હરિભદ્ર મુનિવરને આચાર્યપદે આરૂઢ કર્યા.

આચાર્યદેવ શ્રી હરિભદ્રસૂરીશ્વરજીની સર્વતોમુખી સંયમ-પ્રતિભાએ ભારતવર્ષના શ્રીસંઘોનું અદ્ભુત આકર્ષણ કર્યું. તેઓશ્રીની પંચાચાર પ્રચારની પવિત્ર

(૯૬)

જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[શ્રાવણ-ભાદરવે]

પ્રજ્ઞતિએ અનેકાનેક ભાવુક આત્માઓનું ભવકૂપમાંથી ઉદ્ધરણ કર્યું. એટલેથી જ તે મહાસાધુપુરુષનું કાર્ય ક્ષેત્ર મર્યાદિત ન બન્યું, પરંતુ પરમાત્મા વીરવિજ્ઞના શાસન પ્રત્યે જે તેમની હૃદયતઃ ઝુકાવટ હતી, તે ઝુકાવટે તેમને વર્તમાનને બાવિકાલીન બળ્ય જીવોના ભાવકલ્યાણ માટે અનેકાનેક શાસ્ત્ર-સર્જન કરાવ્યાં અને એઓશ્રીતે એ શાસ્ત્રસર્જનનો ભગીરથ સુપ્રત્યપ્ત ખરેખર...આજે પણ સુંદર કારગટ નીવડી રહ્યો છે. સંગેમરમરના પાપાણ્ણાથી બંધાયેલી રાજ-મહેલાઓ...રમારક મંદિરો...કીર્તિસ્તંભો કરતાં ય તેમનું શાસ્ત્રસર્જન અધિક ચિરંજીવી બન્યું છે; જેનાં ગૌરવ અને ભવ્યતા આજે પણ એટલાં જ સહૃદય આત્માઓમાં જળવાયેલાં છે.

હા...કાળ અને કુરતાની ચપડો ખાઈ ફેટલીય શાસ્ત્રધર્મારો વિસર્જન પામી..જતાંય શૈવ ગ્રન્થ-રત્નો એટલાં જ ગહન-અંબીર અને જિનશાસનના મર્મદર્શક છે. ગ્રંથોના શબ્દે શબ્દે આત્મસંશોધનની સિદ્ધ પ્રક્રિયાઓ આલેખાયેલી પડી છે...પંક્તિએ પંક્તિએ પરમાત્મપંથનું માર્મિક માર્ગદર્શન દેખા દે છે...પાને પાને દાર્શનિક ચર્ચાઓની અનેકાન્તવાદના પાયા પર થયેલી સમ્યજ્ઞ આલોચના દ્રષ્ટિગોચર થાય છે.

તેઓશ્રીએ અનેકાનેક દાર્શનિક-આધ્યાત્મિક વિષયો પર લખ્યું છે. શ્રી યોગદૃષ્ટિસમુચ્ચય, યોગ-ગિંદુ, યોગશતક અને યોગવિશતિકામાં તેઓશ્રીએ યોગની ક્રમિક સાધનાનું હૃદયગમ અને સુખોપ નિરૂપણ કર્યું છે, કે જે વિશ્વના સમગ્ર યોગસાહિયમાં પોતાનું અનોખું અને આગવું સ્થાન ધરાવે છે.

અનેકાન્તજયપતાકા, શાસ્ત્રવાર્તાસમુચ્ચય... વડે દર્શનસમુચ્ચય...અથવા તેમને દાર્શનિક સાહિત્યનો તત્તરપર્શી મોઢ અભિવ્યક્ત થયેલો છે શ્રીજિનશાસનના ત્રિકાલાબાધ્ય અકાલ્ય સિદ્ધાન્તોની તેઓશ્રીએ તર્કની એરણુ પર સિદ્ધિ કરી છે. તેઓશ્રીએ ભારતીય સમગ્ર દર્શનોમાં જૈનદર્શનની શ્રેષ્ઠત્વતા વ્યંગિત કરવા સાથે ખૂબ જ સૌમ્યતા, સૌજન્યતા અને સહૃદયતાથી અન્ય દર્શનોને નવવાદના સિદ્ધાંત પર ન્યાય આપ્યો છે.

ન્યારે તેઓશ્રીની ચમત્કૃતિજનક કૃતિ “લલિત-વિસ્તારા” આપણને તત્ત્વોના કોઈ અગમ અગોચર પ્રદેશમાં જ લઈ જાય છે! શ્રી ચૈત્યવંદન સૂત્રો પરની આ વ્યાખ્યા છે, પરંતુ માર તતે વ્યાખ્યા જ ન રહેતાં આપણા માટે તે જીવતાપયોગી એક જડીભુદ્ધી છે. શ્રી સિદ્ધિપિમણિનું તર્કકુશળ માનસ ન્યારે બૌદ્ધોની સિદ્ધાન્ત-અળખાં લલિત બની ગયું, એકવીશ એક-વીશવાર ન્યારે તેઓ બૌદ્ધમતમાં ગયા...તે પાછા આવ્યા...ત્યારે છેવટે તેમના ગુરુદેવે ‘લલિતવિસ્તાર’ના અમોઘમંત્રથી તેમના ચલિત ચિત્તને સુરિથર કર્યું. ‘લલિતવિસ્તાર’ ગ્રંથના પહે પહે એવી મનોમય તત્ત્વ ગૂંથણીઓ થયેલી છે... પાતે પાતે મિથ્યામતોની એવી સમીચીન સમાલોચનાઓ થયેલી છે, કે એ ગ્રંથસાગરની સહેલે ઉપરેડું હૃદય આ અસર...તુગ્ધ અને ભવભ્રામક પાર્થિવ સંસારના કિનારે પુનઃ આવવા ઇચ્છતું નથી.

ભાવુક આત્માઓ ન્યારે સુરીશ્વરજીના અગાધ આત્મમંથનમાંથી પ્રગટેલી “સમરાઈચ્ય કહા”માં પ્રવેશે છે, ત્યારે તેા તેમને આધ્યાત્મિકતાના અનંત આકાશમાં ઉડ્યન કરવાનું વિશાળક્ષેત્ર પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. આવો, આપણે જરા આ કથાગ્રંથની ઉત્પત્તિનો રોમાંચક પણ હૃદયગ્રાહી પ્રતિહાસ નોંધએ.

સુરીશ્વરજીના શિષ્યો હંસ અને પરમહંસ બૌદ્ધોના મહામાં અભ્યાસાર્થે ગયા. તેઓ છૂપાવેશે દના... બૌદ્ધાચાર્યને શંકા પડી...બાંધવ ખેલડીનું જૈનન પ્રગટ થઈ ગયું...બૌદ્ધોના કિલ્લામાં આત્મરક્ષા ધમ શકવાની અશક્યતા હોઈ ત્યાંથી બને સાધુઓ નાસી છૂટ્યા...બૌદ્ધોના ઝનૂની યોદ્ધાઓએ પૂંદ પકડી... હંસ પરમહંસે જીવન-મરણના ખેલને પિછાની લીધો. સહસ્ત્રયોધી હંસ બૌદ્ધ સુખરોનો સામનો કરવા રોકાયો...પરમહંસ ગુરુદેવને બૌદ્ધદર્શનના સિદ્ધાન્તોની પોકળતાને સંપૂર્ણ જણાવવા ત્યાંથી આગળ નીકળી ગયો...અહીં હંસ ખૂબ જ રસસ્વાતથી એક અણુનમ યોદ્ધાની જેમ હજારો બૌદ્ધોના માર્ગ શેડોને જોતો... સામનો કર્યો...જતાં નિઃશસ્ત્ર એવો હંસ હિસક શસ્ત્ર-ધારી બૌદ્ધોની સામે ક્યાં સુધી ટકીશે? (કંમશઃ)

અંક ૧૦-૧૧]

ઉવએસમાલા (ઉપદેશમાલા) રેખાદર્શન

(૯૭)

(રેખાદર્શન : પૃષ્ઠ ૯૨ થી શરૂ)

જતા છે. તેમાં એક તો કૃત્યો નિમ્નલિખિત પદ્યમાં પોતાનું નામ ગૂંથ્યું છે અને એ જાણવાની રીત પણ એમણે દર્શાવી તે છે:—

ધંતમણિદામસસિગયણિધિપયપદમક્ષમિદાણેણ ।
ઢવણસમાલા વગરણમિણમો રઙ્ગં દિઙ્ગદાણ ॥ ”

આમાં જેમ ધંત, મણિ ઇત્યાદિ પદોનાં આદ્ય અક્ષરો દ્વારા કૃત્યો પોતાનું નામ દર્શાવ્યું છે તેમ જ્યસેહર (જયશેખર) સરિએ ઉવએસ ચિન્તામણિમાં અમુક અમુક પદોના વચ્ચે અક્ષરો દ્વારા સૂચવ્યું છે,

બીજી વિશિષ્ટતા તે નીચે મુજબના ૫૧ મા પદના ૧૦૧ અર્થ થાય છે તે છે:—

“દોસસય મૂલજાલં પુઙ્ગિરિસિ વિગ્ગિયં અઙ્ગવન્તં ।
અથ વહમિ અણત્યં કીસ અણત્યં તવં પરસિ ॥૫૧॥”

આ ૧૦૧ અર્થો પાંચ પરમેશ્વરી, છ કાવ્યની રક્ષા, આઠ પ્રવચનમાતા, મુનિધર્મના દસ પ્રકારો, ગણધરો વગેરેને ઉદ્દેશીને છે.

આ અર્થો લાવણ્યધર્મના શિષ્ય ઉદયધર્મે વિ. સં. ૧૬૦૫ માં દર્શાવ્યા છે.

ત્રીજી વિશિષ્ટતા તે ૪૭૧ મા પદમાં “મા-સાહસ” પદ્ધતિનો ઉલ્લેખ અને એના પદ્ધતિના પદ્યમાં એ પદ્ધતિનું સ્વરૂપ વિચારાયું છે તે છે.

ચોથી વિશિષ્ટતા એ છે કે મૂળ કૃતિની એક કરતાં વધારે તાડપત્રીય પ્રતિઓ મળે છે.

પાંચમી વિશિષ્ટતા એ છે કે એ ઉવએસપથની રચનામાં સમભાવલાવા દરિભદ્રસરિને અનુકરણાર્થે કાગ લાગી હતી, જ્યસેહસરિકૃત ધર્મમાવએસમાલા વગેરે પણ એના અનુકરણરૂપ છે.

છઠ્ઠી વિશેષતા તે એને અંગેના વિવરણાત્મક સાહિત્યની વિપુલતા છે.

સાતમી વિશેષતા તે એમાં સુચવાયેલા કથાનકો છે.

આઠમી વિશેષતા તરીકે ૧૫ મી ગાથા રજૂ કરી શકાય કેમકે એમાં જે નીચે મુજબની વાત છે તેના સમર્થનરૂપ કાષ્ઠ પ્રાચીન ઉલ્લેખ વાંચ્યાનું મને સ્ફૂરતું નથી.

એકસો વર્ષની દીક્ષિત સાધ્વીને આજનો દીક્ષિત સાધુ અભિગમન, વંદન અને નમસ્કાર તેમજ વિનય વડે પૂજ્ય છે.

સ્વાધ્યાય-ઉવએસમાલા અને એના પ્રકાશનો તથા વિવરણો તેમજ હાથપોથીઓ વગેરેનો વિચાર મેં મારી નિમ્નાલિખિત કૃતિઓમાં કર્યો છે એ હવે સૂચવીશ.

૧. પાષ્ઠ (પ્રાકૃત) લાખાઓ અને સાહિત્ય (૫. ૧૨૭, ૧૫૦, ૧૯૦, ૨૦૯ અને ૨૩૭).

૨. ઉપદેશરત્નાકરની મારી ભૂમિકા (૫. ૫, ૨૭, ૪૫ અને ૪૭).

A Descriptive Catalogue of the Government Collections of manuscripts (Vol. XVIII, pt. 1, ph. 361-415).

૪. યશોસેહન (ન્યાયવિશારદ ન્યાયાચાર્ય ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયગણિનાં જીવન અને કવન).

સૂચન-જેન ધાર્મિક સાહિત્યમાં અને ખાસ કરીને ઔપદેશિક સાહિત્યમાં આ ધર્મદાસમણિકૃત ઉવએસમાલા ઘણું મહત્ત્વનું સ્થાન યોગ્ય છે; એથી એનું સમીક્ષાત્મક સંપાદન આવશ્યક છે. આ કૃતિ સંસ્કૃત જાયા, પદ્યાનુક્રમણિકા, પ્રાચીનતમ વિવરણ, મૂળનો ગુજરાતી અનુવાદ અને એને અંગેની કથાઓના ગુજરાતી સારાંશ. વિસ્તૃત ઉપોદ્ઘાત અને સમુચિત પરિશિષ્ટો સહિત પ્રકાશિત થવી ઘટે. આશા છે કે જેન સાહિત્યના સાચા અને સંપૂર્ણ મૂલ્યાંકન માટે અભિલાષી સેવનારી અને તે માટે યોગ્ય પ્રયાસ કરનારી કોષ્ટક જેન-સાહિત્ય-પ્રકાશન સંસ્થા તે આ મારા નામ સૂચન ઉપર પૂરતું લક્ષ્ય આપી સત્વર ઘટતું કરશે.

સ્વ

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક
સંવત ૨૦૧૯નાં આસો વદી અમાસના

ફૂડા અને જવાબદારીઓ			
બીજા અંકિત કરેલા ફૂડા :-			
અન્ય ફૂડા (પરિશીષ્ટ મુજબ)	...	...	૮૭૪૦૮-૫૩
જવાબદારીઓ :-			
અર્ચ પેટે	...	...	૩૮૫-૩૨
ભાડા અને બીજા અનામત રકમો પેટે...	...	...	૧૦૬-૦૦
અન્ય જવાબદારીઓ	...	...	૫૦૮-૯૩
			૧૦૦૦-૨૫
ઉપજ અર્થ ખાતું :-			
ગઈ સાલની આડી	...	...	૧૪૭૬-૧૫
ઉમેરા ચાલુ સાલનો વધારો ઉપજ અર્થ ખાતા મુજબ...			૫૬૨-૮૪
			૨૦૬૯-૦૯
કુલ રી....			૮૦૪૭૭-૮૭

સં. ૨૦૧૯ ના આસો વદી

આવક			
ભાડા ખાતે (લેણી/મળેલી)	...	...	૧૯૦૮-૮૧
વ્યાજ ખાતે (લેણી-મળેલી)	...	...	
ડીપોઝીટ ઉપર	...	...	૧૧૭૭-૨૫
બેન્કના શરાદી ખાતા ક્રેડિટ	...	...	૫-૯૮
			૧૧૮૩-૨૩
બીજા આવક	..	...	૫૧-૫૦
કુલ રી....			૩૧૪૩-૫૪

(૯૮)

સભા-ભાવનગર

રોજ પુરા થતાં વર્ષના આવક-ખર્ચના હિસાબ

મિલકત

સ્થાવર મીલકત	...	...	...	૫૦૦૦૦-૦૦
જંગમ મિલકત (લાયઘેરી પુસ્તક રોક)	...	...	...	૬૯૨૮-૬૯
રોક (પુસ્તક રોક)	...	...	...	૯૭૩૦-૯૫
દહેણું (શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ ખાતે)	...	...	...	૧૪૧૮-૧૭
એડવાન્સીઝ :-				
બીજાએ (ડીપોઝીટ)	...	...	૨૫-૦૦	
વચુલ નિધિ આવેલી આવક :-				૨૫-૦૦
ભાડું	...	...	૫૪૧-૬૨	
બીજી આવક	...	...	૧૪૫-૫૦	
રોક તથા અવેજ :-				૬૮૭-૧૨
બેંકમાં એવીજ ખાતે રોક બેંક એક સૌરાષ્ટ્ર	...	...	૬૨-૭૮	
બેંકમાં ફીરડ ડીપોઝીટ ખાતે રોક બેંક તથા યુ. કે. બેંક...	...	...	૨૧૪૦૦-૦૦	
દરેકી પામી	...	...	૨૨૫-૧૬	
				૨૧૬૮૭-૯૪
				૯૦૪૭૭-૮૭
				કુલ રા....

અમાસના રોજનું સરવૈયું

ખર્ચ

મિલકત અંગેના ખર્ચ :-

મરામત અને નિભાવ	...	...	...	૮-૩૭
વીમો	...	...	...	૪૩-૫૨
વહીવટી ખર્ચ	...	...	...	૫૧-૮૯
કાર્ટ ખર્ચ	...	...	...	૫-૦૦
કાગોળ અને ફી	...	...	...	૨૫-૦૦
પરચુરણ ખર્ચ	...	...	...	૪૬-૦૭
દસ્તના હેતુએ અંગેના ખર્ચ :-				
(અ) ધાર્મિક	...	...	...	૨૩૨૭-૩૫
વધારે સરવૈયામાં લઈ ગયા તે	...	...	...	૨૩૨૭-૩૫
				૫૯૨-૯૪
				૩૧૪૩-૫૪
				કુલ રા....

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક
સંવત ૨૦૨૦નાં આસો વદી અમાસના રોજ

ફંડો અને જવાબદારીઓ

બીજા અંકિત કરેલા ફંડ :-

અન્ય ફંડો પરિશિષ્ટ મુજબ	...	...	<u>૮૭૭૪૩-૭૯</u>	(૧૭૭૪૩-૭૯)
-------------------------	-----	-----	-----------------	------------

જવાબદારીઓ :-

અમાઉથી મળેલી રકમો પેટે ડીપોઝીટ	...	...	૮૧-૦૦	
અન્ય જવાબદારીઓ....	...	...	૪૨૬-૫૮	૫૧૦-૫૮

કુલ રો...

૮૮૨૫૪-૭૭

સં. ૨૦૨૦ ના આસો વદી

આવક

ભાડા ખાતે (લેણી/મળેલી)	...	...	૨૦૪૨-૮૬	
------------------------	-----	-----	---------	--

વ્યાજ ખાતે (લેણી/મળેલી)

મેન્કના શરાફી ખાતા ઉપર	...	...	<u>૮૩૦-૪૩</u>	૮૩૦-૪૩
------------------------	-----	-----	---------------	--------

ગ્રાન્ટ :-

બીજી આવક	...	...	...	૬૧-૧૭૧
----------	-----	-----	-----	--------

ખાદ જે સરવૈયામાં લઇ ગયા તે	...	...	...	૨૧૭૫૬-૦૬
----------------------------	-----	-----	-----	----------

કુલ રો...

૫૪૨૪-૦૬

ઓડીટર્સ રિપોર્ટ

અમેઓ ઉપરનું શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગરનું સં. ૨૦૧૬-૨૦ ના આસો વદી અમાસના રોજનું સરવૈયું તથા તે જ દિવસે પૂરા થતાં વર્ષનો આવક-ખર્ચને ક્રમાંપ સંસ્થાના ચોપડા તથા વાઉચરો સાથે તપાસેલ છે અને અમેને આપવામાં આવેલી માહિતી તથા ખુલાસાઓ પ્રમાણે તથા સંસ્થાએ અમારી સમક્ષ રજુ કરેલ ચોપડામાં દર્શાવ્યા મુજબ બરાબર માત્રમ પડેલ છે.

ભાવનગર
તા. ૧૬-૨-૬૬

(૧૦૦)

Sanghavi & Co,
ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ

સ ભા - ભા વ ન ગ ર

પૂરા થતાં વર્ષનો આવક-ખર્ચનો હિસાબ

સ્થાવર મિલકત (ગયા વર્ષ મુજબ) ...	...	...	૫૦૦૦૦-૦૦
જંગમ મિલકત (લાયઘેરી પુસ્તક રોક) ...	...	...	૬૯૩૭-૩૮
રોક (પુસ્તક રોક) ...	...	...	૯૫૦૩-૬૪
દહેણુ :- ભાવનગર ઇલે કુ.ભાં ડીપોઝીટ ...	...	...	૨૫-૦૦
એડવાન્સીઝ :-	...	...	...
પીનગ્રેમો ...	...	...	૩૦૦-૦૦
વસુલ નહિ આવેલી આવક :-	...	...	...
ભાડું ...	...	...	૬૬૦-૧૫
પીછા આવક ...	...	...	૧૪૨-૫૦
રોકડ તથા અવેજ :-	...	...	૬૧૨૭-૬૫
બેંકમાં સેવીંગ ખાતે ...	...	...	૧૦૧૨ ૭૮
બેંકમાં ફીક્સડ ડીપોઝીટ ખાતે ...	...	...	૧૮૪૦૦-૦૦
ટ્રસ્ટી એકાઉન્ટ પાસે ...	...	...	૫૩૨-૬૨
ઉપજ ખર્ચ ખાતું :-	...	...	૧૯૯૯૫-૭૦
ઉમેરો : ચાલુ સાલની નૂતના ઉપજ ખર્ચ ખાતા મુજબ ...	...	...	૨૭૫૬-૦૯
બાદ ગઈ સાલના વધારાના ઉપજ ખર્ચ ખાતા મુજબ ...	...	...	૨૦૬૯-૦૯
કુલ રૂ. ...	...	...	૮૮૨૫૪-૩૭

અમાસના રોજનું સરવૈયું

ખર્ચ

મિલકત અંગેનો ખર્ચ :-

મરાસત અને નિભાવ ...	...	...	૫૭૪-૫૪
વીગો ...	...	...	૪૩-૫૨
કોર્ટ ખર્ચ ...	...	...	૬૧૮-૦૬
ફાળો અને ફી ...	...	...	૫૨-૦૦
પરચૂરણ ખર્ચ ...	...	...	૪૮-૦૫
પરચૂરણ ખર્ચ ...	...	...	૭૮-૫૨
રીઝર્વ અથવા અંકિત ફંડ ખાતે લીધેલી રકમો ...	...	...	૨૪૧-૫૪
ટ્રસ્ટના હેતુઓ અંગેનો ખર્ચ :-	...	...	...
(અ) ધાર્મિક ...	...	...	૪૬૮૫-૯૨
(ઇ) પીળા ધર્માદા હેતુઓ ...	...	...	...

૪૬૮૫-૯૨

કુલ રૂ. ...

૫૭૨૪-૦૯

ટ્રસ્ટી
દીપચંદ ઇન્ડિયા સાલ શાહ

(૧૦૧)

(૧૭૨)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સમા-ભાવનગર કે'ડોનું' પરિશિષ્ટ સંવત ૨૦૧૯

કે'ડનું' નામ	બાકી દેવા સં. ૨૦૧૮	ભેટ વ્યાવક	વ્યાજ આવક	અન્ય આવક	કેસ આવક	કેસ એકંદર	ચાલુ સાધનો શ્રેણી ખર્ચ	બાકી રસી સં. ૨૦૧૯
લામકે સેવ્યાર કી ખાતું	૫૬૯૯૧ ૭૫	—	—	—	—	૫૬૯૯૧ ૭૫	—	૫૬૯૯૧ ૭૫
હવકમા ફંડ ખાતું	૧૭૬૨૨-૪૭	—	—	૩૮૬-૮૧	૩૮૬-૮૧	૧૮૦૦૯-૨૮	૫૩-૦૭	૧૭૯૫૬-૨૧
કા. શુ. ફ વા ટીફીન ફંડ ખાતું	૫૦૦-૦૦	—	૩૦-૦૦	૮-૭૪	૩૦-૭૪	૫૩૦-૭૪	૩૦ ૭૪	૫૦૦ ૦૦
સભાની વર્ગખાતું ખાતું આ.શુ. ૩	૪૫૬૦-૪૭	—	૧૭૧-૦૦	—	૧૭૧-૦૦	૪૭૩૧-૪૭	૨૨-૬૨	૪૭૦૮ ૮૫
માઝકાતી નળનું ખાતું "	૫૪૦-૨૮	—	—	—	—	૫૪૦-૨૮	—	૫૪૦-૨૮
કા. શુ. ૨ પ્રભાવના ખાતું	૨૯૭-૬૨	—	—	—	—	૨૯૭-૬૨	—	૨૯૭ ૬૨
કુંવરજી આ. સ્વ. તિથિ ફંડ	૪૦૦-૦૦	—	—	—	—	૪૩૧-૮૭	૩૧-૮૭	૪૦૦-૦૦
અકુમાતી તપસ્યા ફંડ ખાતું	૨૩૪-૩૯	—	—	—	—	૨૩૪-૩૯	—	૨૩૪-૩૯
પ્રાવક-શ્રાવીશ ફંડ ખાતું	૫૧૭-૮૯	—	—	—	—	૫૧૭-૮૯	૭૦ ૭૫	૪૪૭-૧૪
પરેવાની જુવાર ખાતું	૫૩૭-૫૨	—	—	—	—	૫૩૭-૫૨	૧૦-૨૫	૫૨૭-૨૭
સોંઘીયેન લગન રમારક ફંડ	૧૦૨૬-૩૪	—	—	—	—	૧૦૨૬-૩૪	૨૫૦-૦૦	૭૭૬-૩૪
ભેટ ખાતું	૨૯૦-૫૦	૧૫૬૦-૩૭	—	—	૧૫૬૦-૩૭	૧૮૫૦-૮૭	૧૫૭૪-૮૦	૨૭૬-૦૭
શ્રી ત્રિભોવનદાસ લાણજી જૈન કન્યાશાળા પુસ્તક ફંડ ખાતે	૧૦૦૦ ૦૦	—	—	—	—	૧૦૦૦-૦૦	—	૧૦૦૦-૦૦
શ્રી ત્રિભોવનદાસ લાણજી જૈન કન્યા- શાળા પુસ્તક ફંડના વ્યાજ ફંડ ખાતે	૨૬૬-૯૦	—	૧૩૫-૬૪	—	૧૩૫-૬૪	૨૭૫૨-૬૧	—	૨૭૫૨-૬૧
કેસ રૂપિયા	૮૭૧૩૬-૨૦	૧૫૭૪-૨૪૪૫૪-૬૪૩૮૭-૫૫	૧૩૫-૬૪	—	૨૩૬૬-૪૩	૮૯૪૫૨-૬૩	૨,૦૪૪,૧૦	૮૭૪૦૮-૫૩

ભાવનગર
તા. ૨૫-૧૧-૧૯૬૪

Sanghani & Co.
ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ

[illegible]

६२१
श्रीपत्रः अवलोकन शास्त्र

ભાવનગર
તા. ૧૬-૨-૧૯૬૬

Reg. No. G 50

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા તરફથી છપાયેલ પર્યુષણ પર્વમાં વાંચવા લાયક ગ્રંથો

ઉપનીતી ભવપ્રપંચા કથા ભાગ ૧	૫-૦૦	અંતરાય કર્મની પૂજા	૦-૬૦
" " " ૩	૫-૦૦	બાલેન્દુ કાવ્ય કૌમુદી	૨-૦૦
" " " ૪	૫-૦૦	તાત્ત્વિક લેખ સંગ્રહ	૨-૦૦
ઉપદેશપ્રાસાદ ભાષાંતર ભાગ ૧	૩-૫૦	શાંત સુધારસ ભાગ ૧	૩-૫૦
" " " ૨	૫-૦૦	" " ૨	૩-૫૦
" " " ૩	૩-૦૦	વિધિ સંહિત પંચ પ્રતિક્રમણ સૂત્ર	૨-૭૫
ત્રિશષ્ટી પર્વ ૧-૨	૬-૦૦	શ્રીધાળ રામનો રાસ સચિત્ર	૭-૫૦
" ૭મું	૪-૦૦	વીસ સ્થાનક તપ વિધિ	૨-૫૦
ચોસક પ્રકારી પૂજા	૩-૦૦	જયાનંદ કેવલી ચરિત્ર	૧૦-૦૦
નવપદ્મની પૂજા	૦-૫૦	અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમ	૬-૫૦
નવાણું પ્રકારી પૂજા	૦-૫૦	લલિત વિસ્તર	૬-૦૦
બાર વ્રતની પૂજા	૦-૫૦	ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર ભાવવજ્રયજ્ઞ	૧૦-૦૦
પાર્શ્વનાથ પંચ કસ્યાણક પૂજા	૦-૬૦		

લખા :- શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

પવિત્ર પર્યુષણ પર્વમાં આરાધના માટે અતિ ઉપયોગી પ્રકાશનો અક્ષયનિધિ તપ વિધિ

પર્વાધિરાજ પર્યુષણને લગતાં દિવસોમાં આ તપનું સારી સંખ્યામાં આરાધન કરવામાં આવે છે. આત્મણુ વદ યોગથી શરૂ કરીને ભાદરવા સુદિ ચોથ એટલે કે સંવત્સરીના દિવસે આ તપની પૂર્ણાહૂતિ કરવામાં આવે છે. આ પુસ્તકમાં અક્ષયનિધિ તપની સંપૂર્ણ વિધિ, યોગ્ય નંદન સ્તવન, પૂજાની ઢાળ, ખમાસમણના હુકા, અક્ષયનિધિ તપનું મોટું સ્તવન તથા હંદા; આ તપથી મનવાંછિત સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરનાર સુંદરીની રસિક કથા વગેરે પણ આપવામાં આવેલ છે.

મૂલ્ય માત્ર રૂપ પૈસા

વિશેષ નકલો નંદનને પત્ર વ્યવહાર કરવો. લખા :- શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

પ્રકાશક : હીપચંદ છવણલાલ શાહ, શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

મુદ્રક : ગીરધરલાલ ફુલચંદ શાહ, સાધના મુદ્રણાલય-ભાવનગર